Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B REGULAMENTUL (UE) NR. 1151/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 21 noiembrie 2012

privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare

(JO L 343, 14.12.2012, p. 1)

rectificat prin:

►C1 Rectificare, JO L 55, 27.2.2013, p. 27 (1151/2012)
►C2 Rectificare, JO L 276, 13.10.2016, p. 17 (1151/2012)

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 1151/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 21 noiembrie 2012

privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Scop

(1) Prezentul regulament are scopul de a-i ajuta pe producătorii de produse agricole și alimentare în vederea informării cumpărătorilor și consumatorilor cu privire la caracteristicile și proprietățile de producție agricolă ale produselor agricole și alimentare respective, asigurând astfel:

(a) concurență loială pentru fermierii și producătorii de produse agricole și alimentare cu caracteristici și proprietăți care oferă valoare adăugată;

(b) punerea la dispoziția consumatorilor de informații corecte referitoare la aceste produse;

(c) respectarea drepturilor de proprietate intelectuală; și

(d) integritatea pieței interne.

Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt destinate sprijinirii activităților agricole și de prelucrare, precum și a sistemelor agricole asociate produselor de înaltă calitate, contribuind astfel la îndeplinirea obiectivelor politicii de dezvoltare rurală.

(2) Prezentul regulament stabilește „sisteme de calitate” care oferă baza identificării și, după caz, a protejării denumirilor și mențiunilor care, în special, indică sau descriu produse agricole cu:

(a) caracteristici care oferă valoare adăugată; sau

(b) proprietăți care oferă valoare adăugată ca rezultat al metodelor agricole sau de prelucrare utilizate pentru producția acestora sau al locului de producere sau comercializare.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament vizează produsele agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat și alte produse agricole și alimentare enumerate în anexa I la prezentul regulament.

Pentru a se ține seama de angajamentele internaționale sau de noile metode sau materiale de producție, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 56, care să completeze lista produselor care figurează în anexa I la prezentul regulament. Astfel de produse sunt strâns legate de produsele agricole sau de economia rurală.

▼C2

(2) Prezentul regulament nu se aplică băuturilor spirtoase, vinurilor aromatizate și produselor vitivinicole, astfel cum sunt definite în anexa XIb la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, cu excepția oțeturilor din vin.

▼B

(3) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții specifice ale Uniunii referitoare la plasarea produselor pe piață și în special privind organizarea comună a pieței și etichetarea alimentelor.

(4) Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale [1] nu se aplică sistemelor de calitate instituite prin prezentul regulament.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „sisteme de calitate” înseamnă sistemele instituite de titlurile II, III și IV;

2. „grup” înseamnă orice asociere, indiferent de forma sa juridică, formată în principal din producători sau prelucrători ai aceluiași produs;

3. „tradițional” înseamnă utilizare dovedită pe piața națională pentru o perioadă de timp care permite transmiterea între generații; această perioadă este de cel puțin 30 de ani;

4. „etichetare” înseamnă mențiunile, indicațiile, mărcile de fabrică sau de comerț, imaginile sau semnele care se referă la un produs alimentar și care figurează pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, inel sau manșetă care însoțesc sau se referă la acest produs alimentar;

5. „caracter specific” al unui anumit produs înseamnă proprietățile de producție caracteristice care disting în mod clar un produs de alte produse similare din aceeași categorie;

6. „mențiuni generice” înseamnă denumiri ale produselor care, deși sunt legate de locul, regiunea sau țara în care a fost produs sau comercializat inițial produsul, au devenit denumirea comună a unui produs din Uniune;

7. „etapă de producție” înseamnă producerea, procesarea sau pregătirea;

8. „produse prelucrate” înseamnă produsele alimentare care rezultă din prelucrarea produselor neprelucrate. Produsele prelucrate pot să conțină ingrediente necesare fabricării lor sau care le conferă caracteristici specifice.

[1] JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

▼B

TITLUL II

DENUMIRI DE ORIGINE PROTEJATE ȘI INDICAȚII GEOGRAFICE PROTEJATE

Articolul 4

Obiectiv

Se instituie un sistem referitor la denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate care să-i ajute pe producătorii de produse legate de o zonă geografică, prin:

(a) asigurarea unui profit echitabil, adecvat în raport cu calitățile produselor lor;

(b) asigurarea unei protecții uniforme a denumirilor, sub formă de drept de proprietate intelectuală pe teritoriul Uniunii;

(c) informarea clară a consumatorilor în privința proprietăților produsului care oferă valoare adăugată.

Articolul 5

Cerințe privind denumirile de origine și indicațiile geografice

(1) În sensul prezentului regulament, „denumire de origine” este o denumire care identifică un produs:

(a) originar dintr-un anumit loc, regiune sau, în cazuri excepționale, țară;

(b) a cărui calitate sau ale cărui caracteristici se datorează în principal sau exclusiv unui anumit mediu geografic cu factori naturali și umani proprii; și

(c) ale cărui etape de producție se desfășoară, toate, în zona geografică delimitată.

(2) În sensul prezentului regulament, „indicație geografică” este o denumire care identifică un produs:

(a) originar dintr-un anumit loc, regiune sau țară;

(b) în cazul căruia o anumită calitate, reputație sau o altă caracteristică poate fi atribuită în principal originii geografice a produsului; și

(c) atunci când cel puțin una dintre etapele de producție se desfășoară în zona geografică delimitată.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), anumite denumiri sunt asimilate denumirilor de origine, chiar dacă materiile prime ale produselor în cauză provin dintr-o zonă geografică mai mare decât sau diferită de zona geografică delimitată, cu condiția ca:

(a) zona de producție a materiilor prime să fie delimitată;

(b) să existe condiții speciale pentru producția materiilor prime;

(c) să existe măsuri de control care să asigure îndeplinirea condițiilor menționate la litera (b); și

(d) denumirile de origine respective au fost recunoscute ca atare în țara de origine înainte de 1 mai 2004.

Numai animalele vii, carnea și laptele pot fi considerate materii prime în sensul prezentului alineat.

▼B

(4) Pentru a ține seama de caracterul specific al producției produselor de origine animală, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate privind restricțiile și derogările cu privire la sursele de hrană pentru animale în cazul denumirii de origine.

În plus, pentru a ține seama de caracterul specific al anumitor produse sau zone, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate privind restricțiile și derogările cu privire la sacrificarea animalelor vii sau la proveniența materiilor prime.

Aceste restricții sau derogări țin seama, pe baza unor criterii obiective, de calitate sau de utilizare, precum și de cunoștințele recunoscute sau de factorii naturali.

Articolul 6

Caracter generic, coincidențe cu denumiri de soiuri de plante și de rase de animale, cu denumiri omonime și mărci

(1) Mențiunile generice nu sunt înregistrate ca denumiri de origine protejate sau ca indicații geografice protejate.

(2) O denumire nu poate fi înregistrată ca denumire de origine sau indicație geografică atunci când coincide cu denumirea unui soi de plante sau a unei rase de animale și poate induce consumatorul în eroare cu privire la adevărata origine a produsului.

(3) O denumire propusă pentru înregistrare care este omonimă sau parțial omonimă cu o denumire deja înregistrată în registrul instituit în temeiul articolului 11 nu poate fi înregistrată decât dacă există, în practică, o distincție suficientă între condițiile de utilizare locală și tradițională și prezentarea denumirii omonime înregistrate ulterior, pe de o parte, și denumirea introdusă deja în registru, pe de altă parte, luând în considerare necesitatea de a asigura un tratament echitabil al producătorilor în cauză și de a nu induce în eroare consumatorii.

O denumire omonimă care lasă consumatorilor impresia greșită că produsele sunt originare dintr-un alt teritoriu nu se înregistrează, chiar dacă aceasta este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau localitatea din care produsele respective sunt originare.

(4) O denumire propusă spre înregistrare ca denumire de origine sau indicație geografică nu se înregistrează în situația în care, date fiind reputația și renumele unei mărci, precum și durata utilizării acesteia, înregistrarea denumirii propuse ca denumire de origine sau indicație geografică este de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata identitate a produsului.

Articolul 7

Caietul de sarcini

(1) O denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată trebuie să fie conformă cu un caiet de sarcini care să includă cel puțin:

(a) denumirea care urmează a fi protejată ca denumire de origine sau indicație geografică, astfel cum este folosită în limbajul comercial sau în limbajul comun, și numai în limbile care sunt sau au fost folosite în mod tradițional în descrierea unui produs specific în zona geografică delimitată;

▼B

(b) descrierea produsului, inclusiv materiile prime, dacă este cazul, precum și principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice ale produsului;

(c) definirea zonei geografice delimitate cu privire la legătura menționată la litera (f) punctul (i) sau punctul (ii) de la prezentul alineat și, dacă este cazul, detalii care să indice respectarea condițiilor prevăzute la articolul 5 alineatul (3);

(d) dovada faptului că produsul este originar din zona geografică delimitată menționată la articolul 5 alineatele (1) sau (2);

(e) descrierea metodei de obținere a produsului și, după caz, a metodelor locale autentice și invariabile, precum și a informațiilor legate de ambalare, atunci când grupul solicitant stabilește și oferă o justificare suficientă, specifică produsului, pentru care ambalarea trebuie să aibă loc în zona geografică delimitată în scopul de a păstra calitatea, de a garanta originea sau de a asigura controlul, ținând seama de legislația Uniunii, în special de legislația privind libera circulație a mărfurilor și libera furnizare a serviciilor;

(f) elemente care să stabilească:

(i) legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic menționat la articolul 5 alineatul (1); sau

(ii) după caz, legătura dintre o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea geografică menționată la articolul 5 alineatul (2);

(g) numele și adresa autorităților sau, dacă sunt disponibile, numele și adresa organismelor care verifică respectarea dispozițiilor caietului de sarcini, în temeiul articolului 37, precum și sarcinile precise ale acestora;

(h) orice normă specifică de etichetare a produsului în cauză.

(2) Pentru a garanta caracterul relevant și succint al informațiilor conținute în caietul de sarcini, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate de stabilire a unor norme care limitează informațiile incluse în caietul de sarcini menționat la alineatul (1) din prezentul articol, atunci când această limitare este necesară pentru a evita cererile de înregistrare excesiv de voluminoase.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru stabilirea unor norme privind forma caietului de sarcini. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

Articolul 8

Conținutul cererii de înregistrare

(1) O cerere de înregistrare a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, în temeiul articolului 49 alineatul (2) sau (5), trebuie să includă cel puțin:

(a) numele și adresa grupului solicitant și ale autorităților sau, dacă sunt disponibile, ale organismelor care verifică respectarea dispozițiilor caietului de sarcini;

(b) caietul de sarcini prevăzut la articolul 7;

▼B

(c) un document unic care conține:

(i) elementele principale ale caietului de sarcini: denumirea, descrierea produsului, inclusiv, după caz, normele specifice aplicabile ambalării și etichetării, precum și o scurtă delimitare a zonei geografice;

(ii) descrierea legăturii produsului cu mediul geografic sau cu originea geografică menționate la articolul 5 alineatul (1) sau alineatul (2), după caz, inclusiv, dacă este necesar, elementele specifice descrierii produsului sau metodei de producție care justifică legătura.

Cererea menționată la articolul 49 alineatul (5) trebuie să conțină, de asemenea, elemente care dovedesc că denumirea produsului este protejată în țara de origine.

(2) Dosarul de cerere menționat la articolul 49 alineatul (4) trebuie să conțină:

(a) denumirea și adresa grupului solicitant;

(b) documentul unic prevăzut la alineatul (1) litera (c) din prezentul articol;

(c) o declarație a statului membru care să precizeze că acesta consideră că cererea care a fost depusă de grup și care este eligibilă pentru o decizie favorabilă îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament și respectă dispozițiile adoptate în temeiul acestuia;

(d) trimiterea la publicarea caietului de sarcini.

Articolul 9

Protecție națională tranzitorie

Doar cu titlu provizoriu, statul membru poate acorda protecție unei denumiri, în temeiul prezentului regulament, la nivel național, cu efect de la data depunerii cererii de înregistrare la Comisie.

Protecția națională tranzitorie încetează la data la care se ia o decizie privind înregistrarea, în temeiul prezentului regulament, sau atunci când cererea este retrasă.

Atunci când o denumire nu este înregistrată în temeiul prezentului regulament, consecințele unei astfel de protecții la nivel național sunt exclusiv responsabilitatea statului membru respectiv.

Măsurile adoptate de statele membre în temeiul primului paragraf nu produc efecte decât pe plan național și nu afectează comerțul în interiorul Uniunii sau comerțul internațional.

Articolul 10

Motive de opoziție

(1) O declarație de opoziție motivată, astfel cum este menționată la articolul 51 alineatul (2), este admisibilă numai atunci când este primită de Comisie până la termenul limită prevăzut în respectivul alineat și dacă:

(a) arată nerespectarea condițiilor menționate la articolul 5 și la articolul 7 alineatul (1);

(b) arată că înregistrarea denumirii propuse ar fi contrară articolului 6 alineatele (2), (3) sau (4);

▼B

(c) arată că înregistrarea denumirii propuse ar periclita existența unei denumiri total sau parțial identice sau a unei mărci sau existența unor produse care s-au aflat legal pe piață timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării prevăzută la articolul 50 alineatul (2) litera (a); sau

(d) precizează elementele care permit să se concluzioneze că denumirea pentru care se solicită înregistrarea este o mențiune generică.

(2) Motivele de opoziție se evaluează în raport cu teritoriul Uniunii.

Articolul 11

Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate

(1) Fără aplicarea procedurii menționate la articolul 57 alineatul (2), Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru instituirea și menținerea la zi a unui registru al denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate recunoscute în temeiul acestui sistem, registru care se află la dispoziția publicului.

(2) În registru pot fi introduse indicații geografice referitoare la produse din țări terțe care sunt protejate în Uniune în temeiul unui acord internațional la care Uniunea este parte semnatară. În cazul în care nu sunt identificate în mod specific în acordul respectiv ca reprezentând denumiri de origine protejate în temeiul prezentului regulament, denumirile respective se introduc în registru ca indicații geografice protejate.

(3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a normelor detaliate privind forma și conținutul registrului. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

(4) Comisia publică și actualizează periodic lista acordurilor internaționale menționate la alineatul (2), precum și lista indicațiilor geografice protejate în conformitate cu acordurile respective.

Articolul 12

Denumiri, simboluri și mențiuni

(1) Denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate pot fi utilizate de orice operator care comercializează un produs conform cu caietul de sarcini corespunzător.

(2) Trebuie stabilite simboluri ale Uniunii destinate popularizării denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate.

(3) În cazul produselor care provin din Uniune și care sunt comercializate sub o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată înregistrată în conformitate cu procedurile prevăzute de prezentul regulament, simbolurile Uniunii asociate acestora apar pe etichete. În plus, denumirea înregistrată a produsului ar trebui să apară în același câmp vizual. Mențiunile „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” sau abrevierile corespunzătoare „DOP” sau „IGP” pot apărea pe etichetă.

(4) În plus, pe etichetă pot apărea și: reprezentări ale zonei geografice de origine, astfel cum se menționează la articolul 5, precum și reprezentări sub formă de text, reprezentări grafice sau simboluri referitoare la statul membru și/sau la regiunea în care este situată zona geografică de origine respectivă.

▼B

(5) Fără a aduce atingere Directivei 2000/13/CE, este permisă folosirea pe etichete a mărcilor geografice colective menționate la articolul 15 din Directiva 2008/95/CE, împreună cu denumirea de origine protejată sau cu indicația geografică protejată.

(6) În cazul produselor care provin din țări terțe și sunt comercializate sub o denumire înregistrată în registru, pe etichetă pot apărea mențiunile amintite la alineatul (3) sau simbolurile Uniunii asociate acestora.

(7) Pentru a asigura comunicarea către consumator a informațiilor adecvate, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate care să stabilească simbolurile Uniunii.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească caracteristicile tehnice ale simbolurilor Uniunii și ale mențiunilor, precum și normele privind utilizarea acestora pentru produselor comercializate sub o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată, inclusiv normele privind versiunile lingvistice corespunzătoare care urmează a fi utilizate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

Articolul 13

Protecție

(1) Denumirile înregistrate sunt protejate împotriva:

(a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a unei denumiri înregistrate pentru produse care nu sunt acoperite de înregistrare, în cazul în care produsele respective sunt comparabile cu cele înregistrate sub denumirea respectivă sau în cazul în care printr-o astfel de utilizare se exploatează reputația denumirii protejate, inclusiv atunci când produsele respective sunt folosite ca ingrediente;

(b) oricărei utilizări abuzive, imitări sau evocări, chiar dacă adevărata origine a produselor sau a serviciilor este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă sau însoțită de cuvinte precum „gen”, „tip”, „metodă”, „așa cum se prepară la/în”, „imitație” sau alte cuvinte similare, inclusiv atunci când produsele respective sunt folosite ca ingrediente;

(c) oricărei mențiuni false sau înșelătoare privind proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care apare pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialul publicitar sau documentele referitoare la produsul în cauză, precum și împotriva ambalării produsului într-un ambalaj de natură să creeze o impresie eronată cu privire la originea acestuia;

(d) oricărei alte practici care ar putea induce în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului.

În cazul în care o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată include denumirea unui produs care este considerată a fi generică, utilizarea denumirii generice respective nu se consideră a fi contrară dispozițiilor primului paragraf literele (a) sau (b).

(2) Denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate nu devin generice.

▼B

(3) Statele membre adoptă măsurile administrative și juridice corespunzătoare pentru a preveni sau opri utilizarea ilegală a denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate menționate la alineatul (1), produse sau comercializate în statul membru respectiv.

În acest scop, statele membre desemnează autoritățile responsabile cu luarea acestor măsuri, în conformitate cu procedurile stabilite de fiecare stat membru.

Autoritățile respective oferă garanții corespunzătoare de obiectivitate și imparțialitate și au la dispoziție personal calificat și resursele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor lor.

Articolul 14

Relațiile dintre mărci, denumirile de origine și indicațiile geografice

(1) În cazul în care o denumire de origine sau o indicație geografică este înregistrată în temeiul prezentului regulament, înregistrarea unei mărci a cărei utilizare ar contraveni articolului 13 alineatul (1) și care se referă la același tip de produs trebuie refuzată dacă cererea de înregistrare a mărcii este prezentată după data depunerii la Comisie a cererii de înregistrare în ceea ce privește denumirea de origine sau indicația geografică.

Mărcile înregistrate cu încălcarea primului paragraf se invalidează.

Dispozițiile prezentului alineat se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2008/95/CE.

(2) Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (4), o marcă a cărei utilizare contravine articolului 13 alineatul (1) și care a fost solicitată, înregistrată sau instituită prin utilizarea sa cu bună-credință pe teritoriul Uniunii, dacă această posibilitate este prevăzută în legislația în cauză, înainte de data la care este transmisă Comisiei cererea de protejare a denumirii de origine sau a indicației geografice, poate continua să fie utilizată sau să fie reînnoită pentru produsul respectiv, în pofida înregistrării unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, dacă marca nu intră sub incidența motivelor de anulare sau revocare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară [1] sau de Directiva 2008/95/CE. În astfel de cazuri, este permisă utilizarea deopotrivă a denumirii de origine protejate, a indicației geografice protejate și a mărcilor relevante.

Articolul 15

Perioade de tranziție privind utilizarea denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate

(1) Fără a aduce atingere articolului 14, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să acorde o perioadă de tranziție de până la cinci ani astfel încât produsele provenite dintr-un stat membru sau o țară terță, a căror denumire constă în sau conține o denumire care contravine articolului 13 alineatul (1), să poată fi utilizate în continuare sub denumirea cu care au fost comercializate, cu condiția să existe o declarație de opoziție admisibilă în temeiul articolului 49 alineatul (3) sau al articolului 51, care arată că:

(a) înregistrarea denumirii ar prejudicia existența unei denumiri integral sau parțial identice; sau

[1] JO L 78, 24.3.2009, p. 1.

▼B

(b) produsele au fost comercializate în mod legal sub denumirea respectivă pe teritoriul în cauză cel puțin în ultimii cinci ani înaintea datei publicării prevăzute la articolul 50 alineatul (2) litera (a).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere articolului 14, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care prelungesc la 15 ani perioada de tranziție menționată la alineatul (1) din prezentul articol, în cazuri justificate corespunzător, atunci când se demonstrează că:

(a) denumirea menționată la alineatul (1) din prezentul articol a fost folosită în mod legal, constant și echitabil timp de cel puțin 25 de ani înainte ca cererea de înregistrare să fie înaintată Comisiei;

(b) scopul utilizării denumirii menționate la alineatul (1) al prezentului articol nu a fost, în niciun moment, acela de a se profita de pe urma reputației denumirii înregistrate și se arată că consumatorii nu au fost și nici nu ar fi putut fi induși în eroare în privința adevăratei origini a produsului.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

(3) Atunci când se utilizează o denumire menționată la alineatele (1) și (2), țara de origine este clar și vizibil indicată pe etichetă.

(4) Pentru a depăși dificultățile temporare legate de obiectivul pe termen lung de a garanta faptul că toți producătorii din zona respectivă respectă caietul de sarcini, un stat membru poate acorda o perioadă de tranziție de până la 10 ani, cu începere de la data depunerii cererii la Comisie, cu condiția ca operatorii în cauză să fi comercializat în mod legal produsele respective prin utilizarea continuă a denumirilor în cauză pe o perioadă de cel puțin cinci ani înainte de depunerea cererii la autoritățile din statul membru și să fi inclus acest punct în procedura națională de opoziție menționată la articolul 49 alineatul (3).

Primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* unei indicații geografice protejate sau unei denumiri de origine protejate referitoare la o zonă geografică situată într-o țară terță, cu excepția procedurii de opoziție.

Aceste perioade de tranziție se indică în dosarul de cerere menționat la articolul 8 alineatul (2).

Articolul 16

Dispoziții tranzitorii

(1) Denumirile introduse în registrul prevăzut la articolul 7 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 se introduc în mod automat în registrul menționat la articolul 11 din prezentul regulament. Caietele de sarcini corespunzătoare sunt considerate caietele de sarcini menționate la articolul 7 din prezentul regulament. Orice dispoziție tranzitorie specială legată de aceste înregistrări se aplică în continuare.

(2) Pentru a proteja drepturile și interesele legitime ale producătorilor sau ale părților interesate în cauză, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate privind norme tranzitorii suplimentare.

▼B

(3) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere vreunui drept de coexistență recunoscut în temeiul Regulamentului (CE) nr. 510/2006 în ceea ce privește denumirile de origine și indicațiile geografice, pe de o parte, și mărcile, pe de altă parte.

TITLUL III

SPECIALITĂȚI TRADIȚIONALE GARANTATE

Articolul 17

Obiectiv

Se instituie un sistem referitor la specialitățile tradiționale garantate, al cărui obiectiv este acela de a proteja metodele de producție și rețetele tradiționale, prin susținerea producătorilor de produse tradiționale în activitățile de comercializare și de informare a consumatorilor în legătură cu proprietățile care oferă valoare adăugată rețetelor și produselor lor tradiționale.

Articolul 18

Criterii

(1) O denumire este eligibilă pentru a fi înregistrată ca specialitate tradițională garantată atunci când descrie un produs specific sau un aliment care:

(a) rezultă în urma unui proces de producție, de prelucrare sau a unei compoziții care corespunde practicii tradiționale pentru produsul sau alimentul respectiv; sau

(b) este produs din materiile prime sau ingredientele utilizate în mod tradițional.

(2) Pentru a fi înregistrată, denumirea de specialitate tradițională garantată trebuie:

(a) să fi fost utilizată în mod tradițional pentru a desemna produsul specific; sau

(b) să indice caracterul tradițional sau caracterul specific al produsului.

(3) Dacă se demonstrează, în cadrul procedurii de opoziție menționate la articolul 51, că denumirea este, de asemenea, utilizată într-un alt stat membru sau într-o țară terță pentru a distinge produse comparabile sau produse care au o denumire identică sau similară, decizia privind înregistrarea, luată în conformitate cu articolul 52 alineatul (3), poate prevedea ca denumirea specialității tradiționale garantate să fie însoțită de mențiunea „fabricat potrivit tradițiilor”, urmată imediat de numele țării sau regiunii respective.

(4) O denumire nu poate fi înregistrată dacă se referă numai la afirmații cu caracter general utilizate pentru un set de produse sau la afirmațiile prevăzute de o legislație specifică a Uniunii.

(5) Pentru a asigura buna funcționare a sistemului, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate referitoare la detaliile suplimentare privind criteriile de eligibilitate prevăzute în prezentul articol.

▼B

Articolul 19

Caiet de sarcini

(1) O specialitate tradițională garantată trebuie să fie conformă cu un caiet de sarcini care conține:

(a) denumirea propusă spre înregistrare, în versiunile lingvistice corespunzătoare;

(b) descrierea produsului, inclusiv principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice care demonstrează caracterul specific al acestuia;

(c) descrierea metodei de producție care trebuie respectată de producători, inclusiv, după caz, natura și caracteristicile materiilor prime sau ale ingredientelor utilizate, precum și metoda prin care este preparat produsul; și

(d) elementele esențiale care definesc caracterul tradițional al produsului.

(2) Pentru a garanta caracterul relevant și succint al informațiilor conținute în caietul de sarcini, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate de stabilire a unor norme care limitează informațiile incluse în caietul de sarcini menționat la alineatul (1) al prezentului articol, atunci când această limitare este necesară pentru a evita cererile de înregistrare excesiv de voluminoase.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme privind forma caietului de sarcini. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

Articolul 20

Conținutul cererii de înregistrare

(1) Cererea de înregistrare a unei denumiri ca specialitate tradițională garantată menționată la articolul 49 alineatele (2) sau (5) trebuie să conțină:

(a) denumirea și adresa grupului solicitant;

(b) caietul de sarcini prevăzut la articolul 19.

(2) Dosarul de cerere menționat la articolul 49 alineatul (4) trebuie să conțină:

(a) elementele menționate la alineatul (1) din prezentul articol; și

(b) o declarație a statului membru care să precizeze că acesta consideră că cererea care a fost depusă de grup și care este eligibilă pentru o decizie favorabilă îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament și respectă dispozițiile adoptate în temeiul acestuia.

Articolul 21

Motive de opoziție

(1) O declarație de opoziție motivată, astfel cum este menționată la articolul 51 alineatul (2), este declarată admisibilă numai atunci când este primită de Comisie înainte de expirarea termenului și dacă:

(a) oferă motive justificate în mod corespunzător pentru care înregistrarea propusă este incompatibilă cu dispozițiile prezentului regulament; sau

▼B

(b) arată că utilizarea numelui este legală, renumită și semnificativă din punct de vedere economic pentru produse agricole sau alimentare similare.

(2) Criteriile menționate la alineatul (1) litera (b) se evaluează în raport cu teritoriul Uniunii.

Articolul 22

Registrul specialităților tradiționale garantate

(1) Comisia adoptă, fără aplicarea procedurii menționate la articolul 57 alineatul (2), acte de punere în aplicare privind instituirea și menținerea la zi a unui registru al specialităților tradiționale garantate, recunoscute în temeiul acestui sistem, registru care se află la dispoziția publicului.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind forma și conținutul registrului. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

Articolul 23

Denumiri, simboluri și mențiuni

(1) O denumire înregistrată ca specialitate tradițională garantată poate fi utilizată de orice operator care comercializează un produs care este conform cu caietul de sarcini corespunzător.

(2) Se stabilește un simbol al Uniunii în vederea popularizării sistemului de specialități tradiționale garantate.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (4), simbolul menționat la alineatul (2) apare pe eticheta produselor provenite din Uniune care sunt comercializate ca specialitate tradițională garantată înregistrată în conformitate cu prezentul regulament. În plus, denumirea produsului ar trebui să apară în același câmp vizual. Mențiunea „specialitate tradițională garantată” sau abrevierea corespunzătoare „STG” poate apărea, de asemenea, pe etichetă.

Prezența simbolului pe etichetă este opțională în cazul specialităților tradiționale garantate produse în afara Uniunii.

(4) Pentru a asigura comunicarea către consumator a informațiilor adecvate, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate pentru stabilirea simbolului Uniunii.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a caracteristicilor tehnice ale simbolului Uniunii și ale mențiunii, precum și a normelor privind utilizarea acestora pe produsele care poartă denumirea unei specialități tradiționale garantate, inclusiv în ceea ce privește versiunile lingvistice adecvate care urmează să fie folosite. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

▼B

Articolul 24

Restricții privind utilizarea denumirilor înregistrate

(1) Denumirile înregistrate trebuie să fie protejate împotriva oricărei utilizări abuzive, imitări sau evocări sau împotriva oricărei alte practici care ar putea induce în eroare consumatorul.

(2) Statele membre se asigură că descrierile comerciale utilizate la nivel național nu pot fi confundate cu denumirile care sunt înregistrate.

(3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme referitoare la protejarea specialităților tradiționale garantate. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

Articolul 25

Dispoziții tranzitorii

(1) Denumirile înregistrate în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 509/2006 se introduc în mod automat în registrul menționat la articolul 22 din prezentul regulament. Caietele de sarcini corespunzătoare sunt considerate caietele de sarcini menționate la articolul 19 din prezentul regulament. Orice dispoziție tranzitorie specială legată de aceste înregistrări se aplică în continuare.

(2) Denumirile înregistrate în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 509/2006, inclusiv denumirile înregistrate în temeiul cererilor menționate la articolul 58 alineatul (1) din prezentul regulament, pot fi utilizate în continuare, până la 4 ianuarie 2023, în condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 509/2006, cu excepția cazului în care statele membre utilizează procedura prevăzută la articolul 26 din prezentul regulament.

(3) Pentru a proteja drepturile și interesele legitime ale producătorilor sau ale părților interesate în cauză, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate privind norme tranzitorii suplimentare.

Articolul 26

Procedura simplificată

(1) La solicitarea unui grup, un stat membru poate transmite Comisiei cel târziu până la 4 ianuarie 2016 numele specialităților tradiționale garantate care sunt înregistrate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 509/2006 și care se conformează prezentului regulament

Înainte de a transmite un nume, statul membru inițiază o procedură de opoziție, astfel cum este definită la articolul 49 alineatele (3) și (4).

Dacă se demonstrează în cadrul acestei proceduri că numele este, de asemenea, utilizat cu trimitere la produse comparabile sau la produse care au același nume sau un nume asemănător, numele poate fi completat cu un termen care să indice caracterul tradițional sau specific al produsului.

Un grup dintr-o țară terță poate transmite astfel de nume Comisiei, fie direct, fie prin intermediul autorităților țării terțe.

▼B

(2) Comisia publică numele menționate la alineatul (1) împreună cu caietele de sarcini pentru fiecare astfel de nume în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în termen de două luni de la primire.

(3) Se aplică articolele 51 și 52.

(4) După încheierea procedurii de opoziție, Comisia adaptează, după caz, mențiunile din registrul prevăzut la articolul 22. Caietele de sarcini corespunzătoare sunt considerate caietele de sarcini menționate la articolul 19.

TITLUL IV

MENȚIUNI DE CALITATE FACULTATIVE

Articolul 27

Obiectiv

Se instituie un sistem referitor la mențiunile de calitate facultative care să faciliteze comunicarea în cadrul pieței interne, de către producători, a caracteristicilor sau proprietăților care oferă valoare adăugată produselor agricole.

Articolul 28

Norme naționale

Statele membre pot menține reglementări la nivel național privind mențiunile de calitate facultative care nu sunt vizate de prezentul regulament, cu condiția ca respectivele reglementări să respecte dreptul Uniunii.

Articolul 29

Mențiuni de calitate facultative

(1) Mențiunile de calitate facultative îndeplinesc următoarele criterii:

(a) mențiunea face referire la o caracteristică a uneia sau a mai multor categorii de produse sau la o proprietate de producție agricolă sau de prelucrare care se aplică în anumite domenii;

(b) utilizarea mențiunii adaugă valoare produsului în comparație cu produse de tip similar; și

(c) mențiunea are o dimensiune europeană.

(2) Sunt excluse din acest sistem mențiunile de calitate facultative care descriu calități tehnice ale produsului în scopul aplicării standardelor de comercializare obligatorii și care nu au rolul de a informa consumatorii în privința respectivelor calități ale produsului.

(3) Mențiunile de calitate facultative exclud mențiunile rezervate facultative care sprijină și completează standardele de comercializare specifice, stabilite în funcție de sector sau categorie de produs.

(4) Pentru a ține seama de caracterul specific al anumitor sectoare și de așteptările consumatorilor, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate de stabilire a unor norme detaliate privind criteriile menționate la alineatul (1) al prezentului articol.

▼B

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a tuturor măsurilor privind formularele, procedurile sau alte detalii tehnice necesare pentru aplicarea prezentului titlu. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

(6) La adoptarea actelor delegate și de punere în aplicare în conformitate cu alineatele (4) și (5) din prezentul articol, Comisia ține seama de standardele internaționale relevante.

Articolul 30

Rezervarea și modificarea

(1) Pentru a ține seama de așteptările clienților, de progresele științifice și tehnice, de situația de pe piață și de evoluțiile referitoare la standardele de comercializare și la standardele internaționale, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate cu scopul de a rezerva o mențiune de calitate facultativă suplimentară și de a stabili condițiile de utilizare a acesteia.

(2) În cazuri justificate corespunzător și pentru a ține seama de utilizarea adecvată a mențiunii de calitate facultative suplimentare, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate de stabilire a modificărilor condițiilor de utilizare menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 31

Produs montan

(1) Mențiunea „produs montan” este stabilită ca mențiune de calitate facultativă.

Această mențiune este utilizată numai pentru a descrie produse destinate consumului uman incluse în anexa I la tratat în cazul cărora:

(a) materiile prime, dar și furajele pentru animalele de fermă provin în principal din zone montane;

(b) în cazul produselor prelucrate, prelucrarea are loc, de asemenea, în zone montane.

(2) În sensul prezentului articol, zonele montane din cadrul Uniunii sunt zonele delimitate în sensul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999. În ceea ce privește produsele din țările terțe, zonele montane includ zone desemnate în mod oficial drept zone montane de către țara terță sau care îndeplinesc criterii echivalente cu cele prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999.

(3) În cazuri justificate corespunzător și pentru a ține seama de constrângerile naturale care afectează producția agricolă din zonele montane, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate de stabilire a derogărilor de la condițiile de utilizare menționate la alineatul (1) din prezentul articol. În special, Comisia este împuternicită să adopte un act delegat care să stabilească condițiile în care sunt permise materii prime sau furaje din afara zonelor montane, condițiile în care prelucrarea produselor este permisă în afara zonelor montane, într-o zonă geografică care urmează să fie definită, precum și definirea zonei geografice respective.

▼B

(4) Pentru a ține seama de constrângerile naturale care afectează producția agricolă din zonele montane, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate privind stabilirea metodelor de producție și a altor criterii relevante pentru aplicarea acestei mențiuni de calitate facultative prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 32

Produs al agriculturii insulare

Până la 4 ianuarie 2014 Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la necesitatea introducerii unei mențiuni noi, și anume „produs al agriculturii insulare”. Această mențiune poate fi utilizată numai pentru a descrie produsele destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat, ale căror materii prime provin din zone insulare. În plus, pentru ca mențiunea să fie aplicată produselor prelucrate, prelucrarea respectivă trebuie să aibă loc, de asemenea, în zone insulare în situațiile în care aceasta afectează în mod semnificativ caracteristicile specifice ale produsului final.

Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative adecvate pentru a rezerva mențiunea de calitate facultativă „produs al agriculturii insulare”.

Articolul 33

Restricții privind utilizarea

(1) O mențiune de calitate facultativă poate fi utilizată pentru a descrie exclusiv produse care sunt conforme cu condițiile de utilizare corespunzătoare.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme referitoare la utilizarea mențiunilor de calitate facultative. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

Articolul 34

Monitorizare

Statele membre efectuează verificări, pe baza unei analize de risc, pentru a asigura conformitatea cu cerințele prezentului titlu și, în caz de neconformitate, aplică sancțiuni administrative corespunzătoare.

TITLUL V

DISPOZIȚII COMUNE

CAPITOLUL I

Controale oficiale privind denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate

Articolul 35

Domeniu de aplicare

Dispozițiile prezentului capitol se aplică în ceea ce privește sistemele de calitate prevăzute la titlul II și titlul III.

▼B

Articolul 36

Desemnarea autorității competente

(1) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004, statele membre desemnează autoritatea sau autoritățile competente responsabile cu controalele oficiale efectuate în scopul verificării conformității cu cerințele juridice referitoare la sistemele de calitate instituite de prezentul regulament.

Procedurile și cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 882/2004 se aplică *mutatis mutandis* controalelor oficiale efectuate în scopul verificării conformității cu cerințele juridice aferente sistemelor de calitate referitoare la toate produsele prevăzute la anexa I la prezentul regulament.

(2) Autoritățile competente menționate la alineatul (1) trebuie să ofere garanții adecvate de obiectivitate și imparțialitate și trebuie să dispună de personal calificat și de resursele necesare pentru a-și îndeplini funcțiile.

(3) Controalele oficiale vizează:

(a) verificarea conformității unui produs cu caietul de sarcini corespunzător; și

(b) supravegherea utilizării denumirilor înregistrate pentru a descrie produsele plasate pe piață, în conformitate cu articolul 13 în cazul denumirilor înregistrate în temeiul titlului II și în conformitate cu articolul 24 în cazul denumirilor înregistrate în temeiul titlului III.

Articolul 37

Verificarea respectării caietului de sarcini

(1) În ceea ce privește denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate care desemnează produse provenite din Uniune, verificarea conformității cu caietul de sarcini, înainte de plasarea produsului pe piață, este efectuată de:

(a) una sau mai multe dintre autoritățile competente menționate la articolul 36 din prezentul regulament; și/sau

(b) unul sau mai multe dintre organismele de control în sensul articolului 2 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 care funcționează ca organism de certificare a produselor.

Costurile acestor verificări ale conformității cu caietele de sarcini pot fi suportate de operatorii care sunt supuși controalelor respective. Și statele membre pot contribui în acest sens.

(2) În ceea ce privește denumirile de origine, indicațiile geografice și specialitățile tradiționale garantate care desemnează produse provenite dintr-o țară terță, verificarea conformității cu caietul de sarcini, înainte de plasarea produsului pe piață, este efectuată de:

(a) una sau mai multe autorități publice desemnate de țara terță; și/sau

(b) unul sau mai multe organisme de certificare a produselor.

▼B

(3) Statele membre fac publice numele și adresele autorităților și organismelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol și actualizează informațiile respective periodic.

Comisia face publice denumirile și adresele autorităților și organismelor menționate la alineatul (2) din prezentul articol și actualizează informațiile respective periodic.

(4) Comisia poate adopta, fără aplicarea procedurii prevăzute la articolul 57 alineatul (2), acte de punere în aplicare de definire a metodelor prin care sunt făcute publice numele și adresele organismelor de certificare a produselor menționate la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol.

Articolul 38

Supravegherea utilizării denumirii pe piață

Statele membre transmit Comisiei numele și adresele autorităților competente menționate la articolul 36. Comisia pune la dispoziția publicului numele și adresele autorităților respective.

Statele membre efectuează controale, pe baza unei analize de risc, pentru a asigura conformitatea cu cerințele prezentului regulament și, în caz de neconformitate, iau toate măsurile necesare.

Articolul 39

Delegarea organismelor de control de către autoritățile competente

(1) Autoritățile competente pot delega, în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, anumite sarcini legate de controlul oficial al sistemelor de calitate către unul sau mai multe organisme de control.

(2) Organismele de control se acreditează în conformitate cu standardul european EN 45011 sau ghidul ISO/IEC 65 (Cerințe generale privind organismele care aplică sisteme de certificare a produselor).

(3) Acreditarea menționată la alineatul (2) din prezentul articol poate fi efectuată numai de:

(a) un organism național de acreditare din Uniune, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 765/2008; sau

(b) un organism de acreditare din afara Uniunii care a semnat un acord multilateral de recunoaștere sub auspiciile Forumului internațional de acreditare.

Articolul 40

Planificarea și raportarea activităților de control

(1) Statele membre se asigură că activitățile de control al obligațiilor prevăzute de prezentul capitol sunt incluse într-o secțiune separată a planurilor naționale multianuale de control, în conformitate cu articolele 41, 42 și 43 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

▼B

(2) Rapoartele anuale privind controlul obligațiilor prevăzute de prezentul regulament trebuie să includă o secțiune separată care să conțină informațiile stabilite la articolul 44 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

CAPITOLUL II

Excepții referitoare la anumite utilizări anterioare

Articolul 41

Mențiuni generice

(1) Fără a aduce atingere articolului 13, prezentul regulament nu afectează utilizarea mențiunilor care sunt generice în Uniune, chiar dacă mențiunea generică face parte dintr-o denumire care este protejată în temeiul unui sistem de calitate.

(2) Pentru a stabili dacă o mențiune a devenit sau nu generică, se va ține cont de toți factorii relevanți, în special de:

(a) situația existentă în zonele de consum;

(b) reglementările relevante la nivel național sau la nivelul Uniunii.

(3) Pentru a proteja întru totul drepturile părților interesate, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate de instituire a unor norme suplimentare de stabilire a caracterului generic al mențiunilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 42

Soiuri de plante și rase de animale

(1) Prezentul regulament nu împiedică introducerea pe piață a unor produse ale căror etichete conțin o denumire sau mențiune protejată sau rezervată în temeiul unui sistem de calitate descris la titlul II, titlul III sau titlul IV care conține sau cuprinde numele unui soi de plantă sau al unei rase de animale, atunci când sunt întrunite următoarele condiții:

(a) produsul în cauză să conțină sau să fie derivat din soiul sau rasa menționată;

(b) consumatorii să nu fie induși în eroare;

(c) utilizarea denumirii soiului sau a rasei să constituie concurență loială;

(d) utilizarea să nu exploateze reputația mențiunii protejate; și

(e) în cazul sistemului de calitate descris la titlul II, producerea și comercializarea produsului să fi depășit zona sa de origine înainte de data cererii de înregistrare a indicației geografice.

(2) Pentru a clarifica și mai mult drepturile și libertatea operatorilor din industria alimentară de a utiliza denumirea unui soi de plantă sau a unei rase de animale, menționate la alineatul (1), Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate referitoare la norme detaliate privind utilizarea unor astfel de nume.

▼B

Articolul 43

Legătura cu proprietatea intelectuală

Sistemele de calitate descrise la titlurile III și IV se aplică fără a aduce atingere normelor Uniunii sau celor ale statelor membre privind proprietatea intelectuală, în special celor referitoare la denumirile de origine și indicațiile geografice, precum și la mărci, și drepturilor conferite în temeiul acestor norme.

CAPITOLUL III

Mențiuni și simboluri ale sistemelor de calitate și rolul producătorilor

Articolul 44

Protejarea mențiunilor și simbolurilor

(1) Mențiunile, abrevierile și simbolurile referitoare la sistemele de calitate pot fi utilizate numai în legătură cu produse obținute în conformitate cu normele sistemului de calitate în care se încadrează. Această dispoziție se aplică în special următoarelor mențiuni, abrevieri și simboluri:

(a) „denumire de origine protejată”, „indicație geografică protejată”, „indicație geografică”, „DOP”, „IGP” și simbolurilor asociate, în conformitate cu titlul II;

(b) „specialitate tradițională garantată”, „STG” și simbolului asociat, în conformitate cu titlul III;

(c) „produs montan”, în conformitate cu titlul IV.

(2) În conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, Fondul European Agricol de Dezvoltare Rurală (FEADR) poate finanța, pe bază centralizată, la inițiativa Comisiei sau în nume propriu, măsurile de sprijin administrativ privind dezvoltarea, pregătirea, monitorizarea, asistența juridică și administrativă, protecția juridică, taxele de înregistrare, reînnoire și supraveghere a mărcilor, cheltuielile de judecată și orice alte măsuri necesare pentru protejarea utilizării mențiunilor, abrevierilor și simbolurilor aferente sistemelor de calitate împotriva utilizării abuzive, imitării, evocării sau oricărei alte practici care ar putea să inducă în eroare consumatorul, în interiorul Uniunii sau în țări terțe.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme în vederea protejării uniforme a mențiunilor, abrevierilor și simbolurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

Articolul 45

Rolul grupurilor

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice privind organizațiile de producători și organizațiile interprofesionale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, un grup are următoarele drepturi:

(a) să contribuie la garantarea calității, a reputației și a autenticității produselor sale de pe piață prin monitorizarea utilizării comerciale a denumirii și, dacă este necesar, prin informarea autorităților competente menționate la articolul 36 sau a oricăror alte autorități competente, în cadrul prevăzut de articolul 13 alineatul (3);

▼B

(b) să ia măsuri pentru a asigura protecția juridică adecvată a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate și a drepturilor de proprietate intelectuală care au legătură directă cu acestea;

(c) să desfășoare activități de informare și promovare care să vizeze informarea consumatorilor în privința proprietăților produselor care oferă valoare adăugată;

(d) să desfășoare activități legate de asigurarea conformității unui produs cu caietul de sarcini;

(e) să adopte măsuri de eficientizare a sistemului, inclusiv dezvoltarea de expertiză economică, efectuarea de analize economice, diseminarea de informații economice privind sistemul și activități de consiliere a producătorilor;

(f) să ia măsuri pentru a crește valoarea produselor și, dacă este cazul, să facă demersuri pentru a interzice sau contracara orice măsuri care sunt sau pot fi în defavoarea imaginii produselor.

(2) Statele membre pot încuraja, prin mijloace administrative, formarea și funcționarea grupurilor pe teritoriile lor. De asemenea, statele membre comunică Comisiei denumirile și adresele grupurilor menționate la articolul 3 alineatul (2). Comisia publică și actualizează periodic aceste informații.

Articolul 46

Dreptul de a utiliza sistemele

(1) Statele membre se asigură că orice operator care îndeplinește cerințele unui sistem de control prevăzute de titlurile II și III are dreptul de a fi inclus în verificarea conformității, stabilite în temeiul articolului 37.

(2) Operatorii care produc și depozitează un produs comercializat ca specialitate tradițională garantată, ca denumire de origine protejată sau ca indicație geografică protejată sau care introduc pe piață astfel de produse sunt supuși, la rândul lor, controalelor prevăzute în capitolul I din prezentul titlu.

(3) Statele membre se asigură că operatorii care intenționează să respecte normele prevăzute de un sistem de calitate instituit de titlurile III și IV au această posibilitate, iar participarea lor nu este împiedicată pe criterii discriminatorii sau fără o bază obiectivă.

▼B

Articolul 47

Taxe

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 882/2004, în special dispozițiilor capitolului VI de la titlul II, statele membre pot solicita plata unei taxe pentru acoperirea costurilor de gestionare a sistemelor de calitate, inclusiv a celor suportate pentru prelucrarea cererilor, a declarațiilor de opoziție, a cererilor de modificare și a cererilor de anulare prevăzute de prezentul regulament.

CAPITOLUL IV

Proceduri de cerere și înregistrare pentru denumiri de origine, indicații geografice și specialități tradiționale garantate

Articolul 48

Domeniul de aplicare a procedurilor de cerere

Dispozițiile prezentului capitol se aplică în ceea ce privește sistemele de calitate prevăzute la titlul II și titlul III.

Articolul 49

Cererile de înregistrare a denumirilor

(1) Cererile de înregistrare a denumirilor în cadrul sistemelor de calitate menționate la articolul 48 pot fi depuse numai de către grupuri care lucrează cu produse a căror denumire urmează să fie înregistrată. În cazul unei denumiri de origine protejate sau al unei indicații geografice protejate care desemnează o zonă geografică transfrontalieră sau în cazul unei denumiri de specialitate tradițională garantată, mai multe grupuri din diferite state membre sau țări terțe pot depune o cerere de înregistrare comună.

O persoană fizică sau juridică poate fi asimilată unui grup în cazul în care se arată că sunt îndeplinite ambele condiții menționate în continuare:

(a) persoana vizată este singurul producător care dorește să depună o cerere;

(b) în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, zona geografică definită are caracteristici care diferă în mod considerabil de cele ale zonelor învecinate sau caracteristicile produsului sunt diferite de cele ale produselor din zonele învecinate.

(2) Atunci când cererea în temeiul sistemului prezentat la titlul II se referă la o zonă geografică dintr-un stat membru sau când cererea în temeiul sistemului prezentat la titlul III este pregătită de un grup stabilit într-un stat membru, aceasta trebuie adresată autorităților din statul membru respectiv.

Statul membru examinează cererea prin mijloace adecvate, pentru a se asigura că este justificată și că îndeplinește condițiile sistemului respectiv.

▼B

(3) În cadrul controlului prevăzut la alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul articol, statul membru inițiază o procedură națională de opoziție prin care asigură publicarea adecvată a cererii și stabilește o perioadă rezonabilă în care orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim și care este stabilită sau își are reședința pe teritoriul său poate depune o opoziție față de cerere.

Statul membru evaluează admisibilitatea opozițiilor primite în cadrul sistemului prevăzut la titlul II din perspectiva criteriilor menționate la articolul 10 alineatul (1) sau admisibilitatea opozițiilor primite în cadrul sistemului prevăzut la titlul III din perspectiva criteriilor menționate la articolul 21 alineatul (1).

(4) Dacă consideră, după evaluarea opoziției primite, că sunt îndeplinite cerințele prezentului regulament, statul membru poate adopta o decizie favorabilă și transmite Comisiei un dosar de cerere. În acest caz, informează Comisia cu privire la opozițiile admisibile primite din partea persoanei fizice sau juridice care a comercializat produsele în cauză în mod legal prin utilizarea continuă a denumirilor în cauză pe o perioadă de cel puțin cinci ani înainte de data publicării menționată la alineatul (3).

Statul membru se asigură că decizia sa favorabilă este făcută publică și că orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim are posibilitatea unei căi de atac.

Statul membru se asigură că versiunea caietului de sarcini pe care și-a întemeiat decizia favorabilă este publicată și asigură accesul la formatul electronic al caietului de sarcini.

În ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, statul membru asigură, de asemenea, publicarea adecvată a versiunii caietului de sarcini, cu privire la care Comisia ia o decizie în conformitate cu articolul 50 alineatul (2).

(5) Atunci când cererea depusă în temeiul sistemului prevăzut la titlul II se referă la o zonă geografică dintr-o țară terță sau când cererea depusă în temeiul sistemului prevăzut la titlul III este pregătită de un grup stabilit într-o țară terță, aceasta se transmite Comisiei fie în mod direct, fie prin intermediul autorităților din țara terță în cauză.

(6) Documentele menționate în prezentul articol se transmit Comisiei într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.

(7) Pentru a facilita procedura de cerere, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate care să definească normele pentru realizarea procedurii naționale de opoziție pentru cererile comune privind mai multe teritorii naționale și să completeze normele privind procedura de cerere.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, forma și prezentarea cererilor, inclusiv pentru cererile care privesc mai multe teritorii naționale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

▼B

Articolul 50

Verificarea de către Comisie și publicarea în scopul manifestării opoziției

(1) Comisia examinează, prin mijloace adecvate, eventualele cereri primite în temeiul articolului 49, pentru a se asigura că sunt justificate și că îndeplinesc condițiile sistemului respectiv. Verificarea nu trebuie să dureze mai mult de șase luni. În cazul în care această perioadă este depășită, Comisia îi comunică în scris solicitantului motivele întârzierii.

Cel puțin în fiecare lună, Comisia publică lista denumirilor care au făcut obiectul unei cereri de înregistrare, precum și data depunerii acestora.

(2) În cazul în care, pe baza verificării efectuate în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf, Comisia consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul regulament, aceasta publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*:

(a) documentul unic și trimiterea la publicarea caietului de sarcini, în cazul cererilor depuse în temeiul sistemului prevăzut la titlul II;

(b) caietul de sarcini, în cazul cererilor depuse în temeiul sistemului prevăzut la titlul III.

Articolul 51

Procedura de opoziție

(1) Autoritățile dintr-un stat membru sau țară terță sau o persoană fizică sau juridică având un interes legitim și care este stabilită într-o țară terță pot prezenta Comisiei un act de opoziție în termen de trei luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim, stabilită sau cu reședința într-un stat membru diferit de cel în care a fost depusă cererea, poate prezenta un act de opoziție statului membru în care este stabilită, în termenul de prezentare a unui act de opoziție prevăzut la primul paragraf.

Actul de opoziție conține o declarație conform căreia este posibil ca cererea să încalce condițiile prevăzute în prezentul regulament. Actele de opoziție care nu conțin această declarație sunt nule.

Comisia transmite imediat actul de opoziție autorității sau organismului care a prezentat cererea.

(2) În cazul în care un act de opoziție este prezentat Comisiei și este urmat, în termen de două luni, de o declarație de opoziție motivată, Comisia verifică admisibilitatea acestei declarații de opoziție motivate.

(3) În termen de două luni de la primirea declarației de opoziție admisibile, Comisia invită autoritatea sau persoana care a depus declarația de opoziție și autoritatea sau organismul care a depus cererea să înceapă consultări corespunzătoare pentru o perioadă rezonabilă care nu trebuie să depășească trei luni.

▼B

Autoritatea sau persoana care a depus declarația de opoziție și autoritatea sau organismul care a depus cererea încep aceste consultări corespunzătoare fără întârzieri nejustificate. Acestea își pun la dispoziție, în mod reciproc, informațiile relevante pentru a stabili dacă cererea de înregistrare respectă condițiile prezentului regulament. În cazul în care nu se ajunge la niciun acord, informațiile respective sunt puse, de asemenea, la dispoziția Comisiei.

În orice moment din această perioadă de trei luni, la cererea solicitantului, Comisia poate prelungi termenul consultărilor cu maximum trei luni.

(4) Dacă detaliile publicate în conformitate cu articolul 50 alineatul (2) sunt modificate substanțial în urma consultărilor corespunzătoare menționate la alineatul (3) al prezentului articol, Comisia repetă verificarea menționată la articolul 50.

(5) Actul de opoziție, declarația de opoziție motivată și documentele aferente transmise Comisiei în conformitate cu alineatele (1)-(4) din prezentul articol se întocmesc într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.

(6) Pentru a stabili proceduri și termene clare pentru opoziție, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate care să completeze normele din cadrul procedurii de opoziție.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, forma și prezentarea opozițiilor. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

Articolul 52

Decizia privind înregistrarea

(1) Atunci când, pe baza informațiilor puse la dispoziția sa în urma verificării efectuate în temeiul articolului 50 alineatul (1) primul paragraf, consideră că nu sunt îndeplinite condițiile pentru înregistrare, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru respingerea cererii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

(2) În cazul în care nu primește niciun act de opoziție sau nicio declarație de opoziție motivată admisibilă în temeiul articolului 51, Comisia adoptă, fără aplicarea procedurii menționate la articolul 57 alineatul (2), acte de punere în aplicare de înregistrare a denumirii.

(3) În cazul în care primește o declarație de opoziție motivată admisibilă, Comisia, în urma consultărilor corespunzătoare menționate la articolul 51 alineatul (3) și luând în considerare rezultatele acestor consultări:

(a) în cazul în care s-a ajuns la un acord, înregistrează denumirea prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără aplicarea procedurii menționate la articolul 57 alineatul (2) și, dacă este necesar, modifică informațiile publicate în temeiul articolului 50 alineatul (2), dacă modificările nu sunt substanțiale; sau

(b) în cazul în care nu s-a ajuns la un acord, adoptă acte de punere în aplicare pentru a decide în privința înregistrării. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

▼B

(4) Actele de înregistrare și deciziile de respingere se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 53

Modificarea unui caiet de sarcini

(1) Un grup care are un interes legitim poate solicita aprobarea unei modificări a caietului de sarcini.

Cererile trebuie să descrie și să motiveze modificările solicitate.

(2) Atunci când modificarea presupune una sau mai multe modificări care nu sunt minore ale caietului de sarcini, cererea de modificare trebuie să urmeze procedura prevăzută la articolele 49-52.

Cu toate acestea, dacă modificările propuse sunt minore, Comisia aprobă sau respinge cererea. În cazul aprobării unor modificări care implică o modificare a elementelor menționate la articolul 50 alineatul (2), Comisia publică elementele respective în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru ca o modificare să fie considerată minoră în cazul sistemului de calitate descris la titlul II, aceasta nu trebuie:

(a) să se refere la caracteristicile esențiale ale produsului;

(b) să modifice legătura menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (f) punctul (i) sau punctul (ii);

(c) să includă o schimbare a denumirii sau a unei părți a denumirii produsului;

(d) să afecteze zona geografică definită; sau

(e) să genereze restricții suplimentare în ceea ce privește comercializarea produsului sau a materiilor prime.

Pentru ca o modificare să fie considerată minoră în cazul sistemului de calitate descris la titlul III, aceasta nu trebuie:

(a) să se refere la caracteristicile esențiale ale produsului;

(b) să introducă schimbări esențiale ale metodei de producție; sau

(c) să includă o schimbare a denumirii sau a unei părți a denumirii produsului.

Examinarea cererii vizează modificarea propusă.

(3) Pentru a facilita procedura administrativă aplicabilă unei cereri de modificare, inclusiv în cazurile în care modificarea nu implică nicio schimbare a documentului unic și în care privește o modificare temporară în caietul de sarcini în urma impunerii unor măsuri sanitare sau fitosanitare obligatorii de către autoritățile publice, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate pentru completarea normelor referitoare la procedura privind cererea de modificare.

▼B

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, forma și prezentarea unei cereri de modificare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

Articolul 54

Anulare

(1) Comisia, din proprie inițiativă sau la solicitarea unei persoane fizice sau juridice care are un interes legitim, poate adopta acte de punere în aplicare care să anuleze înregistrarea unei denumiri de origine protejate, a unei indicații geografice protejate sau a unei specialități tradiționale garantate în următoarele cazuri:

(a) nu este asigurată conformitatea cu condițiile prevăzute de caietul de sarcini;

(b) nu este introdus pe piață, timp de cel puțin șapte ani, niciun produs care face obiectul specialității tradiționale garantate, denumirii de origine protejate sau indicației geografice protejate în cauză.

La solicitarea producătorilor produsului comercializat sub denumirea înregistrată, Comisia poate anula respectiva înregistrare.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

(2) Pentru a asigura securitatea juridică că toate părțile au posibilitatea să își protejeze drepturile și interesele legitime, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 56, acte delegate care să completeze normele privind procedura de anulare.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind modalitățile și forma procedurii de anulare, precum și privind prezentarea cererilor menționate la alineatul (1) al prezentului articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

TITLUL VI

DISPOZIȚII PROCEDURALE ȘI FINALE

CAPITOLUL I

Agricultura locală și vânzarea directă

Articolul 55

Rapoarte privind agricultura locală și vânzarea directă

Până la 4 ianuarie 2014 Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la necesitatea introducerii unui nou sistem de etichetare aplicabil agriculturii locale și vânzării directe, în vederea susținerii producătorilor în procesul de comercializare a produselor lor la nivel local. Raportul respectiv se axează pe capacitatea agricultorilor de a crește valoarea produselor lor prin intermediul noii etichete și ar trebui să ia în considerare și alte criterii, precum posibilitățile de reducere a nivelului de emisii de carbon și de deșeuri prin lanțuri de producție și de distribuție scurte.

▼B

Raportul este însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative adecvate privind crearea unui sistem de etichetare pentru agricultura locală și vânzarea directă.

CAPITOLUL II

Norme de procedură

Articolul 56

Exercitarea competențelor delegate

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 5 alineatul (4), articolul 7 alineatul (2) primul paragraf, articolul 12 alineatul (5) primul paragraf, articolul 16 alineatul (2), articolul 18 alineatul (5), articolul 19 alineatul (2) primul paragraf, articolul 23 alineatul (4) primul paragraf, articolul 25 alineatul (3), articolul 29 alineatul (4), articolul 30, articolul 31 alineatele (3) și (4), articolul 41 alineatul (3), articolul 42 alineatul (2), articolul 49 alineatul (7) primul paragraf, articolul 51 alineatul (6) primul paragraf, articolul 53 alineatul (3) primul paragraf și articolul 54 alineatul (2) primul paragraf se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 3 ianuarie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 5 alineatul (4), articolul 7 alineatul (2) primul paragraf, articolul 12 alineatul (5) primul paragraf, articolul 16 alineatul (2), articolul 18 alineatul (5), articolul 19 alineatul (2) primul paragraf, articolul 23 alineatul (4) primul paragraf, articolul 25 alineatul (3), articolul 29 alineatul (4), articolul 30, articolul 31 alineatele (3) și (4), articolul 41 alineatul (3), articolul 42 alineatul (2), articolul 49 alineatul (7) primul paragraf, articolul 51 alineatul (6) primul paragraf, articolul 53 alineatul (3) primul paragraf și articolul 54 alineatul (2) primul paragraf poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 5 alineatul (4), articolul 7 alineatul (2) primul paragraf, articolul 12 alineatul (5) primul paragraf, articolul 16 alineatul (2), articolul 18 alineatul (5), articolul 19 alineatul (2) primul paragraf,

▼B

articolul 23 alineatul (4) primul paragraf, articolul 25 alineatul (3), articolul 29 alineatul (4), articolul 30, articolul 31 alineatele (3) și (4), articolul 41 alineatul (3), articolul 42 alineatul (2), articolul 49 alineatul (7) primul paragraf, articolul 51 alineatul (6) primul paragraf, articolul 53 alineatul (3) primul paragraf și articolul 54 alineatul (2) primul paragraf intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 57

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru politica în domeniul calității produselor agricole. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL III

Abrogare și dispoziții finale

Articolul 58

Abrogare

(1) Regulamentele (CE) nr. 509/2006 și (CE) nr. 510/2006 se abrogă.

Cu toate acestea, articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 509/2006 continuă să se aplice în ceea ce privește cererile referitoare la produsele care nu sunt cuprinse în domeniul de aplicare a titlului III din prezentul regulament, primite de Comisie înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(2) Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II la prezentul regulament.

Articolul 59

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cu toate acestea, articolul 12 alineatul (3) și articolul 23 alineatul (3) se aplică de la 4 ianuarie 2016, fără a aduce atingere produselor deja introduse pe piață înainte de această dată.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

PRODUSE AGRICOLE ȘI ALIMENTARE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 ALINEATUL (1)

I. Denumiri de origine și indicații geografice

— bere;

— ciocolată și produse derivate;

— pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație;

— băuturi produse din extracte de plante;

— paste făinoase;

— sare;

— gume și rășini naturale;

— pastă de muștar;

— fân;

— uleiuri esențiale;

— plută;

— cârmâz;

— flori și plante ornamentale;

— bumbac;

— lână;

— răchită;

— in meliță;

— piele;

— blană;

— pene.

II. Specialități tradiționale garantate

— preparate alimentare;

— bere;

— ciocolată și produse derivate;

— pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație;

— băuturi produse din extracte de plante;

— paste făinoase;

— sare.

▼B

ANEXA II

TABELUL DE CORESPONDENȚĂ MENȚIONAT LA ARTICOLUL 58 ALINEATUL (3)

Regulamentul (CE) nr. 509/2006	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 3 punctul (5)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	Articolul 3 punctul (3)
Articolul 2 alineatul (1) litera (c)	—
Articolul 2 alineatul (1) litera (d)	Articolul 3 punctul (2)
Articolul 2 alineatul (2) primul, al doilea și al treilea paragraf	—
Articolul 2 alineatul (2) al patrulea paragraf	—
Articolul 3	Articolul 22 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 18 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf	—
Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 18 alineatul (4)
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 43
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 42 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (1) litera (a)	Articolul 19 alineatul (1) litera (a)
Articolul 6 alineatul (1) litera (b)	Articolul 19 alineatul (1) litera (b)
Articolul 6 alineatul (1) litera (c)	Articolul 19 alineatul (1) litera (c)
Articolul 6 alineatul (1) litera (d)	—
Articolul 6 alineatul (1) litera (e)	Articolul 19 alineatul (1) litera (d)
Articolul 6 alineatul (1) litera (f)	—
Articolul 7 alineatele (1) și (2)	Articolul 49 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (3) literele (a) și (b)	Articolul 20 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 7 alineatul (3) litera (c)	—
Articolul 7 alineatul (3) litera (d)	—
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 49 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 49 alineatul (3)

▼B

Regulamentul (CE) nr. 509/2006	Prezentul regulament
Articolul 7 alineatul (6) literele (a), (b) și (c)	Articolul 49 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (6) litera (d)	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (7)	Articolul 49 alineatul (5)
Articolul 7 alineatul (8)	Articolul 49 alineatul (6)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 50 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 50 alineatul (2) litera (b)
Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 52 alineatul (1)
Articolul 9 alineatele (1) și (2)	Articolul 51 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 21 alineatele (1) și (2)
Articolul 9 alineatul (4)	Articolul 52 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (5)	Articolul 52 alineatele (3) și (4)
Articolul 9 alineatul (6)	Articolul 51 alineatul (5)
Articolul 10	Articolul 54
Articolul 11	Articolul 53
Articolul 12	Articolul 23
Articolul 13 alineatul (1)	—
Articolul 13 alineatul (2)	—
Articolul 13 alineatul (3)	—
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 36 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 37 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 37 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 39 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (4)	Articolul 36 alineatul (2)
Articolul 16	—
Articolul 17 alineatele (1) și (2)	Articolul 24 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (3)	Articolul 24 alineatul (2)
Articolul 18	Articolul 57
Articolul 19 alineatul (1) litera (a)	—
Articolul 19 alineatul (1) litera (b)	Articolul 49 alineatul (7) al doilea paragraf
Articolul 19 alineatul (1) litera (c)	Articolul 49 alineatul (7) primul paragraf

▼B

Regulamentul (CE) nr. 509/2006	Prezentul regulament
Articolul 19 alineatul (1) litera (d)	Articolul 22 alineatul (2)
▼C1	
Articolul 19 alineatul (1) litera (e)	Articolul 51 alineatul (6)
Articolul 19 alineatul (1) litera (f)	Articolul 54 alineatul (1)
▼B	
Articolul 19 alineatul (1) litera (g)	Articolul 23 alineatul (4)
Articolul 19 alineatul (1) litera (h)	—
Articolul 19 alineatul (1) punctul (i)	—
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 25 alineatul (1)
Articolul 19 alineatul (3) litera (a)	—
Articolul 19 alineatul (3) litera (b)	Articolul 25 alineatul (2)
Articolul 20	Articolul 47
Articolul 21	Articolul 58
Articolul 22	Articolul 59
Anexa I	Anexa I (Partea II)

Regulamentul (CE) nr. 510/2006	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 2 alineatele (1) și (2)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 2	Articolul 5
Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf	Articolul 41 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 3 alineatele (2), (3) și (4)	Articolul 6 alineatele (2), (3) și (4)
Articolul 4	Articolul 7
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 3 punctul (2) și articolul 49 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 49 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 49 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 49 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (6)	Articolul 9

▼B

Regulamentul (CE) nr. 510/2006	Prezentul regulament
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (8)	—
Articolul 5 alineatul (9) primul paragraf	—
Articolul 5 alineatul (9) al doilea paragraf	Articolul 49 alineatul (5)
Articolul 5 alineatul (10)	Articolul 49 alineatul (6)
Articolul 5 alineatul (11)	—
Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 50 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 50 alineatul (2) litera (a)
Articolul 6 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 52 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 51 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 51 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 10
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 52 alineatele (2) și (4)
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 51 alineatul (3) și articolul 52 alineatele (3) și (4)
Articolul 7 alineatul (6)	Articolul 11
Articolul 7 alineatul (7)	Articolul 51 alineatul (5)
Articolul 8	Articolul 12
Articolul 9	Articolul 53
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 36 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 37 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 37 alineatul (2)
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 39 alineatul (2)
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 36 alineatul (2)
Articolul 12	Articolul 54
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (4)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 14	Articolul 14
Articolul 15	Articolul 57

▼B

Regulamentul (CE) nr. 510/2006	Prezentul regulament
Articolul 16 litera (a)	Articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 16 litera (b)	—
Articolul 16 litera (c)	—
Articolul 16 litera (d)	Articolul 49 alineatul (7)
Articolul 16 litera (e)	—
Articolul 16 litera (f)	Articolul 51 alineatul (6)
Articolul 16 litera (g)	Articolul 12 alineatul (7)
Articolul 16 litera (h)	—
Articolul 16 litera (i)	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 16 litera (j)	—
Articolul 16 litera (k)	Articolul 54 alineatul (2)
Articolul 17	Articolul 16
Articolul 18	Articolul 47
Articolul 19	Articolul 58
Articolul 20	Articolul 59
Anexa I și anexa II	Anexa I (Partea I)